College van beroep
voor de examens

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

U I T S P R A A K 1 9 - 2 4 6

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van [naam], appellante

tegen

[namen], in hun hoedanigheid van examinatoren van [X], verweerders

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 juni 2019 hebben verweerders het cijfer voor de masterscriptie van appellante voor de masteropleiding [X], specialisatie [X], bepaald op een 6.

Bij brief van 15 augustus 2019, ontvangen op 21 augustus 2019, heeft appellante tegen dit besluit administratief beroep ingesteld.

Verweerders hebben het College laten weten dat op 26 september 2019 een gesprek heeft plaatsgevonden met appellante om te onderzoeken of een minnelijke schikking mogelijk was. Er is geen minnelijke schikking bereikt.

Op 26 september 2019 hebben verweerders een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 6 november 2019 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellante is ter zitting verschenen. Namens verweerders is [naam] verschenen.

2. Het bestreden besluit

Bij besluit van 21 juni 2019 hebben verweerders het cijfer voor de masterscriptie van appellante voor de masteropleiding [X], specialisatie [X], bepaald op een 6.

3. De gronden van het beroep

Appellante betoogt dat de tweede lezer niet over de expertise beschikte om haar scriptie op goede gronden te beoordelen, omdat hij niet deel uitmaakte van de specialisatie [X] waarbinnen haar scriptie valt. Per ongeluk had zij de specialisatie [X] aangeklikt bij het aanvragen van beoordelaars van haar scriptie. Verder voert appellante aan dat zij betwijfelt of de tweede lezer haar scriptie wel had gelezen, gelet op de naar haar mening basale vragen die hij tijdens haar verdediging stelde. Tot slot stelt appellante zich op het standpunt dat haar eerste begeleider haar had moeten waarschuwen dat haar scriptie een gebrek aan structuur heeft. Appellante wenst een nieuwe beoordeling van haar scriptie.

4. Relevante regelgeving

De Algemene wet bestuursrecht ("Awb") bepaalt, voor zover hier van belang:
Ingevolge artikel 3:41, eerste lid, van de Awb geschiedt de bekendmaking van beslissingen die tot een of meer belanghebbenden zijn gericht door toezending of uitreiking aan hen, onder wie begrepen de aanvrager.
Ingevolge artikel 3:45, van de Awb vermeldt de beslissing, als daartegen bezwaar kan worden gemaakt of beroep kan worden ingesteld, binnen welke termijn en bij welk orgaan bezwaar kan worden gemaakt of beroep kan worden ingesteld.
Ingevolge artikel 6:7 van de Awb bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaar- of beroepschrift zes weken.
Ingevolge artikel 6:8, eerste lid, van de Awb vangt de termijn aan met ingang van de dag na die waarop het beslissing op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt.
Ingevolge artikel 6:9, eerste lid, van de Awb is een bezwaar- of beroepschrift tijdig ingediend indien het voor het einde van de termijn is ontvangen.
Ingevolge artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend bezwaar- of beroepschrift niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

In de Onderwijs- en Examenregeling van de masteropleiding Public Administration ("OER") is, voor zover hier van belang, het volgende vermeld:

4.6.7 Together with the written or electronic notification of examination results, students are also informed of their right to inspect their marked examination papers, as referred to in Article 4.8, as well as of the appeals procedure.

In de Regels en richtlijnen van de examencommissie van de opleiding Bestuurskunde is, voor zover hier van belang, het volgende vermeld:

3.1.1 Voor de aanvang van elk studiejaar en verder zo vaak als dat noodzakelijk is wijst de examencommissie voor het afnemen van tentamens en het vaststellen van de uitslag daarvan examinatoren aan en maakt dit schriftelijk aan de examinatoren bekend.
3.1.2 Een examinator beschikt over vakdeskundigheid en toetsdeskundigheid overeenkomstig de normen voor kwaliteitsborging genoemd in artikel 4.2.

Artikel 4.9 Alternatieve regeling voor beoordeling eindwerkstuk
4.9.1 De examencommissie stelt de criteria vast voor de beoordeling van eindwerkstukken, de procedure voor de aanwijzing van een eerste en tweede beoordelaar, het beoordelingsformulier en de verdeling van de verantwoordelijkheden tussen de eerste en de tweede beoordelaar. Het eindwerkstuk wordt steeds door twee examinatoren beoordeeld, waarbij de eindbeoordeling in overleg wordt vastgesteld. Indien de eerste en tweede beoordelaar niet tot overeenstemming kunnen komen, dan wijst de examencommissie een derde examinator aan. De derde examinator heeft de beslissende stem.
8.1.2 De termijn voor het schriftelijk indienen van een administratief beroep als bedoeld in 8.1.1 bedraagt zes weken na de schriftelijke bekendmaking van het besluit waartegen het administratief beroep zich richt.

5. De overwegingen ten aanzien van het geschil

In geschil is de vraag of verweerders op juiste gronden tot de beoordeling van de masterscriptie zijn gekomen.

Voorafgaand aan de beantwoording van bovenstaande vraag, beoordeelt het College of appellante haar beroepschrift binnen de gestelde beroepstermijn heeft ingediend.

Op 21 juni 2019 vond de verdediging van de scriptie plaats. Aan appellante is een examenbriefje uitgereikt waarop de beoordeling van haar scriptie is vermeld. Hierin is tevens een rechtsmiddelclausule opgenomen: “Van de uitslag staat beroep open bij het College van Beroep voor de examens ex. art. 7.61 WHW”.

Appellante heeft toegelicht dat zij in de veronderstelling was dat zij pas beroep kon instellen tegen de beoordeling nadat het cijfer in uSis (op 12 augustus 2019)

was vermeld. Drie dagen na de publicatie van het cijfer in uSis heeft appellante bij het College beroep ingesteld.

Het College overweegt dat appellante haar beroep na afloop van de beroepstermijn heeft ingesteld. Appellante had tot 6 weken na de uitreiking van het examenbriefje de gelegenheid om beroep in te stellen en niet zoals zij meende pas na publicatie op uSis. Aannemelijk is geworden dat de termijnoverschrijding een gevolg is geweest van het ontbreken van een adequate rechtsmiddelverwijzing. Nu verweerders in strijd met artikel 3:45 van de Awb hebben gehandeld en appellante kort nadat het cijfer in uSis was gepubliceerd beroep heeft ingesteld, ziet het College aanleiding de termijnoverschrijding verschoonbaar te achten en niet-ontvankelijkverklaring achterwege te laten.

In het verweerschrift hebben verweerders toegelicht dat de procedure, de criteria en het beoordelingsformulier identiek zijn voor elk van de drie specialisaties binnen de masteropleiding. Dat appellante per abuis een andere specialisatie heeft aangeklikt dan zij volgt, geeft geen aanleiding om de tweede lezer te vervangen. Het College deelt dit standpunt van verweerders.

Voorts hebben verweerders toegelicht dat de vragen aan appellante tijdens de verdediging zijn gesteld aan de hand van de criteria in het beoordelingsformulier. De door verweerders verschafte uitleg waarom welke vraag is gesteld, acht het College voldoende zorgvuldig. Verweerders hebben toegelicht dat de tweede lezer ook voldoende tijd had om de scriptie te bestuderen. Het College ziet in hetgeen appellante hierover heeft opgemerkt geen aanleiding om tot het oordeel te komen dat de masterscriptie op onzorgvuldige wijze is beoordeeld.

Wat betreft het betoog van appellante over de structuur van haar masterscriptie overweegt het College het volgende. De eerste begeleider heeft appellante één week voor de inleverdeadline van de scriptie, op 3 juni 2019, gemaild dat vooral de structuur nog veel aandacht nodig heeft. Ze schrijft: “Especially the structure needs a lot of attention. You have lengthy pieces of texts, but they are disconnected and as a reader I lose track of what you want to explain me”. Gelet hierop is naar het oordeel van het College appellante wel gewezen op de structuur van haar masterscriptie. Het feit dat appellante haar bacheloropleiding niet aan een Nederlandse universiteit heeft afgerond en 25 jaar geleden de studie had voltooid, brengt niet met zich dat er bij de beoordeling van de masterscriptie andere maatstaven zouden hebben te gelden.

Het College volgt het standpunt van verweerders dat er geen twijfel over bestaat dat appellante veel inspanningen heeft verricht voor haar masterscriptie. Dat dit niet tot het voor appellante gewenste resultaat heeft geleid is vervelend voor haar maar vormt naar het oordeel van het College geen grond om het verzoek van appellante om een nieuwe beoordeling in te willigen.

Nu het College niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

6. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. K.H. Sanders (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, dr. J.J.G.B. de Frankrijker, M. Heezen LL.B en Y.D.R. Mandel LL.B (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. M.S.C.M. Stoop - van de Loo.

mr. K.H. Sanders,
voorzitter

mr. M.S.C.M. Stoop – van de Loo,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: